

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	100 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei	
Pe jumătate de an	50 „			
Pe un pătrar de an	25 „			
Un număr	2 Lei.			
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.			

O sentință.

Înainte de a se începe măcelul ce se cheamă „războiul mondial”, eram trimis din când în când în calea slujbii, să descorc ce alți incurcau.

Călătoream pe atunci în trăsuri, ce se legănau pe arcuri și dacă e vorba de plată, plăteam birjarului taxa cuvenită, apoi îi mai dam un mic bacșiș ca adaus și încolo n'aveam nici o grija.

În drumul astorfel de călătorii, zăream în treacă casteluri mari, zidite cu pricepere, clădiri impunătoare, cari impresionau prin înfățișarea lor pe călător din depărtare.

Și când ajungeam mai aproape de o atare zidire, vedeam cum în amurg de seară odraslele familiilor de spăii¹⁾ se scuteau de zăduful verii prin desișul parcurilor lor recoroase, plantate cu multă iscusință.

Iar de se întâmpla, ca pe drum să mă ajungă noaptea, nu odata auzeam străbătând prin tăcerea ei glasuri de femei voioase, auzeam sunând din coarde pe lăutarii oacheși.

Jocuri, haz și beaură contribuiau la voia bună până în zori de mână zi.

Și în vreme ce în largământul acestor zidiri cu rămășițe de moravuri medierale se desfătau moșierii în dragă voie, țărani umiliți se îndesuiau în încăperile strâmte ale îngustelor lor căsuțe.

Și dacă vre-un tată de familie numeroasă îndrăzne să ceară un locșor de casă, fie numai de un lat de palmă, spăia da din cap, că nu se poate.

Auzita-am adeseori plângându-se țărani pre-

destinați la expansiune, că prin rândueli meșteșugite sunt împiedecați să se desvolte.

Dar, până când prin casteluri energia mereu scădea, până atunci prin căsuțe și colibi ea se tot plămădea. Ca și când Dumnezeu ar fi voit, ca dela unul să o ia și celor mulți să li-o dea.

Așa ajunseră brațele vânjoase ale celor din căsuțe și bordeie să apere în război de urgia dușmanului avutul celor din casteluri.

Ce fu urmarea?

Urmarea a fost reforma agrară, care nu s'a zămislit din voia oamenilor, ci din voia lui Dumnezeu.

Trebuie că ați auzit, ce înseamnă această reformă pentru proprietarii mari de înaintea războiului, cari din mari ce erau, au devenit atât de mici, încât pe unii abia îi mai vezi.

Nu-mi venia să cred la început, că curențul reformei agrare dintr'odată să-i ia de pe picioare. Abia după ce m'am convins cu ochii, ce s'a ales de ei, am înțeles pe deplin cuprinsul adânc al reformei.

* * *

În toamna anului trecut avusei prilej să călătoresc, tot în calea slujbii, prin ținuturi, cari cândva erau supuse spăiilor celor puternici.

Și cum înaintam pe drumul de țară, pe care îl cunoșteam destul de bine, observai, că duhul vremii mi-a tras de sub trăsura arcurile, ce se legănau odinioară, căci trăsura țărănească mă zgândăra, de îmi simțiam creerii și rinaichii. Dar fără ca această zguduire să mă scoată din sărite, mă gândeam, ținându-mă în acelaș timp strâns de capul unei loitre, că trăsăritul ăsta nu poate avea alta de scop, decât că să-mi piionească atențiunea asupra acelei împrejurări,

1) Spăie — mare proprietar.

că s'a isprăvit cu timpul moleșeniei și a sosit vremea energiei.

Trecând în fuga cailor pe lângă locurile unde cândva cântau lăutarii, jucau fete fragede și își petreceau spăii, mare îmi fu mirarea, când văzui, că pe același loc, unde se fudulea mai 'nainte un castel cu două rânduri, era porumb sămănat.

Când văzui, că ce a fost, astăzi nu mai e, tresării: pe de o parte atins de jalea celor ce aici și-au trăit traiul, pe de altă parte de sentimentul de mulțumire a țăranului, că plugul său a ajuns sub fundamentul acestui castel.

Spre aducere aminte, au mai lăsat țăranii în împrejurimea nemijlocită a castelului un singur brad puternic, d'r și pe acela l-au ciuntit până aproape în vârf. Din castel însă n'a rămas piatră pe piatră.

Și continuând drumul, ajung la un alt bun mare cu un castel de o frumusețe rară. Și ce se vezi: castelul în părțile de căpetenie era demolat, iar „nația“²⁾ lucra din răspuțeri, culcând fără milă brazii, cari acum niște ani, grupați fiind în parcul cel sădit cu îngrijire, erau podoaba aretului.

Ce văzui, mă atinse dureros, când însă îmi dădai seama, că din inima acestor brazi plantați de fală, țăranul nostru își întocmește acoperiș la nada casei sale, mă înseninai.

Drumul meu, ce aveam să-l fac, se apropia de începutul sfârșitului. În tropotul cailor oboșiți ajunsei la hotarul unui alt spăilug³⁾, care cândva a avut o extensiune de nu mai puțin de 4000 de jugere. Și ce cugetați, ce s'a ales de acest vast complex de pământ destul de bun?

Proprietarii de pe vremuri au rămas cu un singur juger, pe care e zidită cripta lor familiară, deasupra căreia se ridică un mausoleu, în care arde untdelemn într'o candelă spre aducere aminte, că toate în lume's trecătoare.

* * *

Dar bine, ce e reforma aceasta, ce se zice agrară?

Reforma aceasta e o sentință, care cuprinde în miezul ei dreptate pentru unul și moarte pentru altul.

Și oare de ce?

Pentru că din rădăcina morții mele să lăstărească a ta vieță.

2) Țăranii.
3) Domeniu.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Accastă retragere în noi înși-ne — prin părăsirea voioasă a tuturor ocupațiilor lumești —, această petrecere în inima și'n sufletul ființii noastre o învederează Evanghelia, cerându-ne concentrarea tuturor străduințelor, ideilor și a sentimentelor noastre asupra strălucitorului ideal evannghelic.

„Și a zis (Isus) către altul: vino după mine. Iar el a zis: Doamne, dă-mi voie întâiu să merg să îngrop pe tatăl meu. Iar Isus a zis: lasă morții să-și îngroape pe morții lor, iar tu mergi de vestește împărăția lui Dumnezeu“. (Luca, 9, 59, 60; Mat., 8, 21—22.).

„Și a zis altul: voin să merg după tine, Doamne, dar întâiu dă-mi voie să rânduiesc cele ce sunt în casa mea. Iar Isus a zis către el: nimeni punându-și mâna sa pe plug, și căutând înapoi, este îndreptat întru împărăția lui Dumnezeu“. (Luca, 9, 61, 62.).

Râvnă statornică trebuie să ne povățuiească deci în întreaga noastră vieță, pentru a putea cuceri în internul nostru împărăția lui Dumnezeu, căci: „Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, împărăția ceriurilor se silește, și silitorii o răpesc pe ea“. (Mat., 11, 12; Luca, 16, 16.).

Această râvnă deosebită de povățuire spre împărăția lui Dumnezeu o manifestă și biserica noastră, când prin toate instituțiile ei, prin toate îndemnările ei practice, prin orânduirea de posturi, prin sf. taine ale mărturisirii și împărtășirii, prin rugaciune și prin întregul cult divin de o răpitoare frumusețe conduce cu demnitate turma cea mare la limanul mântuirii. În conștiința ei de călăuzitoare infalibilă a sufletelor spre patira cea adevărată a luminii și a dreptății cerești, ea pretinde dela fiii ei supunere necondiționată, precum și îndatorirea ca acești fii să-și recunoască nevrednicia ființii lor, căutând cu osârdie, ca prin o disciplină sufletească severă și neînduplecată să se apropie cu vrednicia cea mai mare cu putință de sf. Taine, de aceste canale, prin care sufletului sredincios și smerit i-se împărtășesc darurile bogate ale grației divine.

Din acest punct de vedere trebuie să ne privim mai ales noi, păstorii de suflete, înalta noastră chemare de călăuzire a sufletelor în

lumea superioară a dreptății și a adevărului dumnezeesc, căutând, ca prin toate mijloacele ce ne stau la dispoziție, să îndrumăm voința turmei noastre spre curățenia sufletească atât de necesară pentru atingerea scopului suprem al vieții noastre.

Căci suntem de perfect acord cu *Payot*, că biserica, având cunoștința celor mai profunde adevăruri ale psihologiei practice, prin spovedania și călăuzirea sufletelor: „*așterne un drum larg pentru turma cea mare a păpușilor, sprijinește pe cei slabi, când șovăesc și împinge într-o direcție simțitor de uniformă această gloată, care fără ea s'ar fi coborât, ori ar fi rămas din punctul de vedere al moralității, pe aceeași treaptă cu animalele*”.

Dar educarea voinții este o operă anevoioasă și ingrată. Nici nu i-se dă par'că mare importanță, nici în familie, nici în școală, nici în societate. Cărți de valoare despre arta educării voinții noastre — exceptând pe câțiva aleși ai omenirii — nu prea avem. Ci dimpotrivă, duhul materialismului teoretic și practic, — acest materialism ucigător a tot ce este avânt spre bine și divin în această humă a păcatului — este în plină strălucire. Și nu ne prinde mirarea la constatarea acestui fapt, deoarece această pornire furioasă după tot ce este materie și satisfacție animatică este alimentată și de peana unor filosofi și oameni de știință, cari nu pot vedea în lume o învismântare a ideii divine, ci numai materie evoluată până la manifestări spirituale prin niștel egi și împrejurări misterioase. Un *Haeckel*, un *Büchner* etc., etc., sunt corifeii acestei teorii atât de dezastruoase prin urmările ei pentru avânturile subilme și generoase ale sutletului mereu însetat după infinit, pe care însă nu-l va putea atinge niciodată, decât numai prin dematerializare entusiastă, prin spiritualizare dârză și crucificare evanghelică.

Căci ce bine poți aștepta, în Scohopenhauer, dela nevoioasa ființă omenească, când te străduiești să documentezi printr'o sofistică strălucitoare în formă, dar săracă în fond, că voința omului, caracterul lui, nu se pot schimba, fiind ceva înnăscut, deci neschimbabil. Nu e mirare, că atunci desnădejdea cea mai mare ne copleșește, încât abdicăm din capul locului dela orice efortare, care are de scop renașterea morală a neamului omenesc. Dar această teorie este absurdă chiar din punctul de vedere practic. Căci

dacă s'ar dovedi, — ceea ce niciodată nu se va putea, cum că voința și caracterul omului nu se pot ameliora, ar trebui să înceteze orice strădanie de îmbunătățire a vieții morale, ce se face în familie, biserică, școală și societate, negându-se în chipul acesta responsabilitatea morală a omului în fața justiției, prin ce se zdruncină din temelie toată ordinea socială existentă.

Dar adevărul în chestia aceasta este următorul: Caracterul omului se poate modela, se poate transforma în mai bine, dar realitatea vieții nu ne prea oferă astfel de cazuri de îmbunătățire a caracterului, nu pentru că această nobilitare ar fi imposibilă, ci fiindcă ne place viața păcătoasă, ne lipsește vrerea, acea voință, lipsa căreia a constatat-o însuși Mântuitorul nostru în celebrele cuvinte: „*Ierusalime, Ierusalime, ceta ce ai omorât pe proroci, și ai ucis cu pietre pe cei trimiși la tine, de câteori am vrut să adun pe fiii tăi, în ce chip adună găina puii săi sub aripi, și n'ai vrut!*” (Mat., 23, 37; Luca, 13, 34.).

(Urmează.)

DIN PASTORALELE ARHIEREILOR NOȘTRI.

De sfintele sărbători ale Nașterii Mântuitorului, arhierii mitropoliei noastre au adresat către dreptcredincioși frățoase pastorale, pline de povește și îndrumări părintești.

Reținem din aceste pastorale, părțile ce urmează:

I

Crăciunul este sărbătoarea iubirii creștine. Iubirea cea vecinică, Dumnezeu, s'a dat pe sine lumii, ca și lumea să se dea pe sine lui Dumnezeu, iubirea nemărginită. Nu de aceea a venit Christos în lume, ca să știm și să mărturisim cu un adevăr mai mult, ci să ne nutrim cu viața Lui, să trăim viață nouă și din fii ai lumii trecătoare să devenim fii ai lui Dumnezeu. Și dacă așa este, cum să nu primim pe Domnul în inimile noastre? Domnul ne zice tuturor:

„Iată stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul meu și va deschide ușa, voi intra la el, și voi cina cu el și el cu mine”. (Apocalipsul 3 v. 20).

Nu este mirare, dacă nu se deschide o ușă în care nimeni nu bate; dacă se învârtoșează o inimă, ce nu voiește să se îmblânzească. Nu-i mirare, că o comoară necăutată, rămâne ascunsă! Dar noi chiar în scriptură cetim ce zice Domnul: „Iată stau la ușă și bat”. Nici păcătosul, nici leneșul, nici cel vârtos la inimă nu poate

zice: Nimeni n'a bătut la ușa inimii mele, Domnul n'a venit la mine! Nu, fraților, asemenea desvinovățiri nu au nici un rost. Nu soarele este de vină, că se face noapte, ci pământul care pleacă dela soare, și astfel dacă se face noapte în sufletul omului, e de vină omul, că s'a întors dela Dumnezeu.

Să primim deci pe Domnul în inimile noastre. Mii și mii de cărări duc în fiecare zi spre Domnul. Trebuie numai ca noi să deschidem ușa, când bate Domnul. Domnul bate la ușa inimii noastre cerând iubire: să o dăm; Domnul bate la ușa inimii noastre și cere iertare, jertfă, fapte bune, curățenie, să deschidem inima noastră. Căci greu ne-ar cădea nouă să batem la ușa cuiva și să nu ne deschidă! Ce va zice deci Domnul de noi, dacă nu deschidem? Ce va zice Domnul, că s'a îngrijit ca prin Praznicul de Crăciun să ne deschidem ușa inimilor, spre a-l primi, iar noi, noi stăm nemișcați? Să deschidem deci inimile noastre, să vină Christos și să cineze cu noi prin sfintele Taine în număr de șapte ale bisericii. Să deschidem inimile căci învățatura lui Christos este mâncare pentru noi și să nu uităm, că dacă nu primim mâncarea ce ni-se îmbie, sufletul nostru va muri! În loc de ură, porniri urâte și gânduri necurate, să primim pe Christos ca mâncare duhovnicească, precum copilul primește cu drag pâinea din mâna mamei sale.

Așa să facem, iubii mei fii duhovnicești.

Și mai presus de toate să ne umplem inimile cu virtutea iubirii. Un rob negru din India se încrăstinașe și câștigase încrederea stăpânului său. Odată stăpânul îl duse la târg, ca să cumpere și alți robi. În piață era și un bătrân istovit, iar robul a sfătuit pe stăpânul său să cumpere pe omul bătrân. Pleacă acasă cu robul cumpărat, dar bătrânul în scurtă vreme se îmbolnăvi greu. Robul creștin i-a dat îngrijire frumoasă, dar stăpânul mirat zise: E tatăl tău sau prietenul tău, de-l îngrijești atâta? Robul zise: Nu, stăpâne, nu'mi este nici tată, nu-mi este nici prieten, ci este vrăjmasul meu, căci m'a luat dela părinți când eram mic și m'a vândut ca rob D-tale, dar eu trebuie să-l iubesc, căci zice Domnul: „Iubiți pe vrăjmașii voștri“.

Noi, cari nu suntem robi, cari suntem de mult creștini, avem putința să urmăm întru toate învățăturile Domnului și Mântuitorului nostru Isus Christos. Să și urmăm acele învățături și atunci ne va învrednici bunul Dumnezeu să serbăm mulți ani fericiți sărbătoarea Nașterii Domnului în deplină mulțumire sufletească.

(Din pastorală P. S. Sale Episcopului Grigorie al Aradului).

II.

Chivernisirea bună și cinstită a averilor bisericești este una din datoriile cele mai de căpetenie ale episcopilor și comitetelor parohiale.

Un gospodar bun la sate se cunoaște de pe casa lui, de pe hambarele lui, de de grădinile și holdele lui.

Un sat se cunoaște de pe biserica lui, după școala lui, după fondurile de binefaceri, după înzestrarea bisericii cu cele de lipsă, și după rânduiala cea bună. Le

repet acestea, pentru că văd, că suntem târzii la judecată și nu grăbim a ținea seamă de ceea ce vedem, că fac alții în jurul nostru. Doresc, ca aceste cuvinte să nu sune în pustiu, ci să pătrundă cât de adânc în inimile bunilor noștri creștini și credincioși, pe cari îi invit și din prilejul acesta să țină cu sfințenie la legea noastră strămoșească, la biserica părinților, la obiceiurile bune din bătrâni, la limbă și la port, cari sunt tot atâtea comori ne prețuite ale poporului nostru.

Feriți-vă de gâlceavă, de certuri, de birturi, de beții, de furt și de orice fapte, care degradează pe om și îl duc în beciurile temniței, îi pun toiagul pribegiei în mână, și îl fac de răsul și ocară lumii.

Imbrățișați meseriile și negoțul, ca să ieșim de sub robia străinilor dușmani. Palatele din orașe nu le-au zidit domni străini, le-am zidit noi, cu banul nostru, cu muca noastră, cu sudoarea noastră. Noi am dus agoniseala noastră la orașe, și o am dat pantofarului, pălărierului, rotarului, ferarului, negustorului, cari au fost până ieri toți streini și s'au îmbogățit prin neștiința și nepriceperea noastră. Și astăzi, după 7 ani de stăpânire românească, practica aceasta a risipei de ajuție națională nu incetează. Am rămas tot tributari străinului...

Nu provocați, iubitorilor, mânia lui Dumnezeu prin fapte urâte și desonoratoare, nu vă însoțiți cu oameni fără de lege, puneți ușe de îngrădire în jurul buzelor voastre, ca să nu mai iese din gura voastră cuvinte de ocară și de hulă — sudalme, care vă înjosesc și desbracă de caracterul ființelor făcute după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Bătrâni cu plete albe, dați pilde tinerului, ca Nașterea Domnului să ne fie de folos, ca să fiți după sărbători toți mai curați, mai luminați, mai așezați, mai cumpătați, căci numai din semnele acestea vă veți cunoaște, că sântei fiii lui Dumnezeu. Să ridicăm ochii spre cer și să ne rugăm, ca să trimită Dumnezeu lumina cunoștinței, care a răsărit azi, — și cu toții să ne închinăm Soarelui Dreptății, care este Domnul și Mântuitorul nostru Isus Christos, a cărui naștere o prăznuim.

Toți cari ați fost la război și ați văzut moartea de atâtea ori, aduceți-vă aminte de clipele cele grele, — de boalele și suferințele prin care ați trecut — să mulțumiți lui Dumnezeu, că v'ați întors teaferi la vatra părinților, faceți-vă mai creștini, nu uitați nici odată, că din mila lui Dumnezeu ați rămas cu viața, dați laudă și mărire lui Dumnezeu prin fapte bune creștinești, prăznuți praznicul lăpădându-vă de deprinderile rele și apropiați-vă de Dumnezeu cel prea înțelept și prea bun, care a trimis pe pământ pe Fiul Său, ca să ne scoată din robia întunecului și din robia păcatului.

(Din pastorală P. S. Sale Episcopului Nicolae al Clujului).

III.

După furtuna mare ce-a trecut peste omenire, privirile se îndreaptă tot mai rugător spre acela, care „Mântuire a adus poporului Său“. Conștiința ne spune, că nimic nu poate omul fără Dumnezeu: singura mână

tuire este să ne încredințăm soarta noastră vouții dumnezești.

Tot sufletul creștinesc se bucură, că lumea se'n-
toarce iarăși la Dumnezeu. Anul acesta îndeosebi a fost
anul reculgerii religioase. Dela o margine a pământului
până la cealaltă s'a desfășurat ca o suflare dumne-
zeească o mișcare religioasă în jurul numelui lui Isus
Christos și dela capetele descoperite ale mulțimii într'un
glas se mărturisește, că nu este altă mântuire decât
mântuirea adusă de Domnul nostru Isus Christos popo-
rului Său.

Cuprins de această suflare a duhului religios, I. P.
S. arhiepiscopul și mitropolitul nostru *Nicolae* a avut
fericitul gând să se ducă la locurile sfinte: la peștera
din Vifleem, unde s'a născut, la râul Iordanului, în care
s'a botezat la Nazaret, unde a trăit, la lacul Ghenezare-
tului, pe țărmul căruia a învățat și a făcut minuni
Domnul nostru Isus Christos; în grădina Ghestimani,
pe Golgota și la Sfântul Mormânt, unde a pățimit, a
fost răstignit și îngropat și unde a înviat din morți Mân-
tuitorul lumii, — acolo s'a dus să se încine și să reîn-
iască mărturisirea credinții în dumnezeirea Mântuitorului
Christos, precum a fost ea statornicită în Simbolul cre-
dinței înainte de aceasta cu 1000 ani de cătră întâiul
sinod a toată lumea dela Niceea și precum trăiește
această credință în sufletele tuturor dreptcredințoșilor.

Eu n'am avut fericirea să mă închin la Mormântul
Domnului din pricina opreliștei doftoricești de a lua
lupta cu valurile mării, dar s'au aflat unasutășezeci
credințoși: înalte fețe bisericești, preoți, cărturari, bărbați
și femei, tineri și bătrâni din toate părțile țării, cari mânați
de dorul de a săruta urmele lui Christos și a se închina
locurilor sfinte, au urmat pe I. P. S. nostru Mitropolit
în drumul la locurile sfinte, înfruntând valurile mării în
pelerinajul fără seamăn la noi. Bucurați-vă de această
renaștere sufletească a neamului românesc, care ne-a
adus mai aproape de Mântuitorul Christos.

Rugăciunile care le-au rostit la sfântul Mormânt
închinătorii noștri, le-au rostit pentru noi toți, și bine-
buvântarea noastră a întreg poporului românesc. Deo-
dată cu prăzuirea Nașterii Domnului nostru Isus Chris-
tos, prăznuim noi astăzi și această renaștere a noastră
în Isus Christos.

Lubiții mei fi sufletești!

Luați lumină din lumina ce V'o aduc dar de Cră-
ciun din lumina ce s'a arătat nouă în pământul sfânt,
cu care am venit în atingere prin pelerini noștri, în Sf.
Sinod din Iași, care a renoit credința dela Niceea în
Dumnezeirea lui Christos, la întrunirea tuturor bisericilor
în jurul scaunului patriarhal românesc, și la această
lumină dumnezească prăznuiți Nașterea Domnului nostru
Isus Christos.

Fericiți cei cu inima curată, cari se pot apropia
cu această lumină de altarul Domnului, căci acelora
este împărăția cerurilor.

Fericit poporul, care e povățuit de această lumină,
că acela va număra ani fără număr pe pământ.

(Din pastorala P. S. Sale Episcopului Roman al Orăzii-Mari).

ȘTIRI

Un dar al M. S. Reginei. M. S. Regina a donat
cu prilejul anului nou, pentru biserica Patriarhiei șase
pânze de mătăsa brodate în fir și anume:

O poală pentru iconostas, o perdea pentru altar,
o pânză pentru acoperirea moaștelor Sf. Dumitru o
față de masă pentru a servi la Te-Deumuri, o altă față
de masă pentru sfetnicele împărătești și un analog.

Administrația financiară publică, că restituirea
efectelor austro-ungare (imprumuturi de război) este în
curs. Deoarece până acum numai o mică parte a pu-
blicului a prezentat actele pentru reprimirea acestor
efecte, publicul este rugat în interesul propriu a înainta,
la comune rurale prin primărie, la comune urbane prin
percepția respectivă, certificatele primite cu ocaziunea
depunerii acestor efecte, în contra cărora se vor elibera
efectele.

Medic nou în Caransebeș. În orașul nostru s'a
stabilit medicul Dr. I. Petri, fost asistent 5 ani la (clinica
medicală (clinica Prof. Hațiegan) din Cluj; *specializat în*
boli interne, Röntgen și laborator. Consultațiunile medi-
cale le ține între orele 8—11 a. m. și 3—5 p. m. în
strada Ardealului Nr. 444 (casa Dl Dragodan) etaj I.

Sporirea penalităților ce se vor aplica
celor ce călătoresc în neregulă pe C. F. R.
Administrația C. F. R., în legătură cu aplicarea
noilor taxe tarifare dela 15 Ianuarie a. c., a
dispus următoarele în ce privește pe călătorii
găsiți în trenuri fără bilete sau cu legitimații
nevalabile:

Dacă un călător se va găsi în trenurile
accelerate, personale sau mixte fără bilet sau cu
bilet nevalabil, indiferent dacă este civil, militar
sau copil între 4 și 10 ani, el va plăti în tren
taxa unui bilet de călătorie de zone și anume
în clasa I lei 460, în clasa II lei 310 și în clasa
III lei 230. În trenurile ex rose și de lux aceste
taxe vor fi în clasa I lei 920 și în clasa II lei 620.

Dacă un călător cu legitimațiune valabilă
se găsește călătorind în trenurile accelerate, per-
sonale sau mixte, într'o clasă superioară aceleia
care îi dă drept legitimațiunea, indiferent dacă
este civil, militar sau copil între 4 și 10 ani
el va plăti în tren taxa unui bilet de diferență de
zona, și anume dela clasa II la I lei 250 de la
clasa III la a II lei 150 și dela clasa III la întâia
lei 300, iar în trenurile exprese va plăti de la
clasa II la clasa I lei 460.

Conflictul dintre Vatican și Jugoslavia

relativ la proprietatea și administrarea institutului S. Hieronimus din Roma a fost aplanat acum.

Se știe că Institutul S. Hieronimus din Roma, care aparținea fostei monarhii austro-ungare fusese revendicat de Jugoslavia, ca stat moștenitor. În acest institut se adunau preoții catolici din Croația și Slovenia și după prăbușirea monarhiei habsburgice, Jugoslavia numise un administrator cu titlul de prefect al institutului.

În Noembrie 1925, Vaticanul a alungat din post pe administratorul jugoslav și atunci ministrul jugoslav de pe lângă Vatican a fost reclamat de guvernul jugoslav, în semn de protestare.

Guvernul din Belgrad a trimis apoi un protest Vaticanului, în care reținea și susținea puternic dreptul Jugoslaviei de-a poseda și administra acest institut.

După cele câteva luni de tratative, Vaticanul a recunoscut și primit punctul de vedere jugoslav și acum Jugoslavia va trimite un nou ministru la Vatican și va numi un nou administrator al institutului.

O nouă sporire a tarifei pe C. F. R. Cu ziua de 15 Ianuarie c. intră în vigoare noul spor de 15 la sută asupra tarifei de călători, bagaje și mărfuri pe C. F. R. Prin aplicarea acestei tarife se va realiza un spor de aproape 900 milioane în plus față de realizările din trecut.

Falșificatorii dela Budapesta. La Budapesta s'a descoperit o mare falșificare de bancnote franceze, a 1000 franci. În Ungaria s'a falșificat de altfel și bancnote ceho-slovice, sârbești și românești. Falșificările erau destinate mai ales în scopuri iredentiste. În afacere sunt implicate persoane din aristocrația ungurească, partizani ai familiei habsburgice. Sunt arestați până acum: principele Windischgraetz, apoi episcopul militar Zadravec, șeful poliției de stat Nádasy și mai mulți funcționari dela institutul cartografie al armatei. Cercetările urmează. Presa franceză acuză guvernul maghiar, că e complice în această scandalosă afacere.

Descoperirea arhivei personale a țarului Nicolae II. Autoritățile sovietice rusești au reușit să descopere la Petrograd o parte din arhiva personală a asasinatului Țar Nicolae II-lea, care se credea ca definitiv pierdută. În această arhivă s'au găsit documente importante în legătură cu războiul mondial și corespondența schimbată între Țarul Nicolae de o parte și regele George al Angliei și Ex-Kaizerul Wilhelm de altă parte. În scrisoare autografă a domnului Poincaré, care în calitate de președinte al republicii anunțe pe țarul Nicolae, că socialiștii francezi sunt vădit ostili regimului intronat în

Rusia de guvernele autocrate, susținute de cercurile cu influență la curtea imperială. Sovietul comisarilor poporului din Moscova a hotărât să publice documentele gasite, cari sunt menite să producă mare senzație.

BIBLIOGRAFIE

Tie Flaviu: **Carnetul unui preot dela sate.**

(„Biblioteca Semănătorul“ No, 141 Arad Prețul 5 Lei).

Sub pseudonimul Tie. Flaviu, se ascunde un distins preot din Banat. În volumașul de față Sf. Sa se ocupă de viața grea și de luptele unui preot dela țară. Sunt viu prinse scene din desbinările provocate în unele sate ale noastre de unii din așa zișii „luminători ai poporului.“

Vieța preoțimii noastre ne apare din aceste pagini și mai tristă decât o știam.

Și totuși închidem cărțuia cu nădejdea puternică a unei îndreptări, care nu va întâzia mult.

Vasile Gan: Ușile pocăinței — 15 predici din perioada triodului. — Editura Librăriei diecezane Arad. Prețul Lei 35.

Pentru intensificarea veștii religioase morale la poporul nostru și pentru a răpune diferitele curente destructive ale sectarilor, Episcopii noștri impun preoțimei datorința imperativă de-a urca amovonul cât mai deș și de acolo să răsune cuvântul lui Dumnezeu. Doar misiunea directă a preoțimei noastre este cea religioasă, ce se referă la suflete. Duhul rau al vremurilor ce trăim au umplut sufletele de pălămidă, pe care slujitorii sfântului altar trebuie s'o plivească. Ca preoțimea noastră să-și poată îndeplini această muncă nobilă, are lipsă de predici bune, făcute de oameni cu competență în această materie. Un astfel de om este părintele protopop Vasile Gan, al cărui nume îl cunoaștem bine din predicile și articolele plini de sevă, apăruiți în ziarele și revistele noastre bisericești. Predicile pâr. protopop Gan sunt bune și preoțimea le va utiliza cu succes, căci sunt alcătuite cu priceperea omului ce cunoaște bine psihologia poporului nostru. Ele sunt concise, bine închegate și scrise într'o limbă clară și curgătoare. Le recomandăm preoțimei române cu toată dragoștea.

La Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș

a sosit materie (mătasă curată) pentru

BRÂNE PREOȚEȘTI

Metrul costă: 15 cm. lățime Lei 537

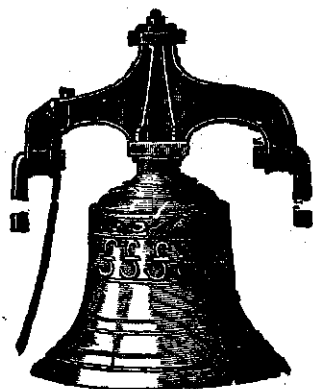
5 " " " 216

AVIZ!**AVIZ!**

Avem onoare a aduce la cunoștința On. Public, că am deschis în Caransebeș, strada Lugoșului Nr. 23, sub firma
INSTALAȚIILE FERRO-METALURGICE „VULCAN“

„C. ZISDA & COMP.“

O turnătorie pentru aramă și metal special ca fosforbronz, manganbronz electrobronz special, aramă roșie, lagăr pentru osii (*Walzenlager*) de prima calitate, șuruburi (*Druckmutter*), roți spirale (*Schneckenräder*), teascuri pentru ceară (*Wackspresen*), cutii (*Büchsen*) și altele.

Apoi o turnătorie de **fer și de clopote** pentru biserici și particulari, de orice mărime și din orice metal, pentru sunetul armonios al cărora luăm deplină garanță.

Primim spre executare orice lucrări de turnătorie în baza unui desen, ori model. Lucrările se efectuează în termen de 48 ore, solid, pe lângă garanția cea mai mare și
cu prețuri foarte ieftine.

VECHEA REVISTĂ ILUSTRATĂ

„CONSINZEANA“

întemeiată în anul 1911

de

SEBASTIAN BORNEMISA

apare și acum în Cluj sub aceeași conducere și având colaborarea celor mai de seamă scriitori.

CEREȚI NUMERE DE PROBĂ GRATUITE din această excelentă revistă de familie indispensabilă în fiecare casă.

Adresa:

CLUJ, PIATA CUZA-VODĂ Nr. 16.

5-10

In editura Tipografiei și Librăriei Diecezane a apărut cartea de

RUGĂCIUNI

de Dr.
**PETRU
 BARBU**

în
 ediția
 V-a.

Prețul broșat
 00 Lei 20.00

Tipografia și Librăria Diecezană.